

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/29/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118201077
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118201077.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Martina Valentová a sudcov: JUDr. Ľubica Spálová a Mgr. Lucia Mizerová, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Z. X., nar. XX.X.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpená procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v O., dieťa rodičov - matky: Mgr. O. X., nar. X.X.XXXX, bytom O., J.G.O. XXXX/X, zastúpenej advokátkou: JUDr. Barbora Petrovič, so sídlom, Trnava, Hlavná 44, a otca: Ing. T. X., nar. XX.X.XXXX, bytom O., J.G.O. XXXX/X, zastúpeného advokátom: JUDr. Peter Fratrič, so sídlom Bratislava, Timravina 9, o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu na čas do rozvodu manželstva, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 11P/10/2018-27 zo dňa 9.2.2018 v časti, ktorou bol zamietnutý návrh na zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky a na uloženie otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti zamietnutia návrh na zverenie maloletej Z. do osobnej starostlivosti matky r u š í a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti z a s t a v u j e .

II. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti zamietnutia návrhu na uloženie otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej Z. m e n í tak, že nariaďuje nasledovné neodkladné opatrenie:

III. Otec j e p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej Z. sumou 100,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala maloletú dočasne zveriť do svojej starostlivosti do právoplatného skončenia konania vo veci samej, otca zaviazat' výživným vo výške 200,- Eur mesačne a tiež zakázať otcovi styk s maloletou tak, že jej návrh zamietol.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou § 2 ods. 1, 2, § 365 ods. 1, § 367 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1 až 3, § 329 ods. 1, 2, § 331 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ako i § 24 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine.

3. Po oboznámení sa s návrhom matky na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj ostatným obsahom spisu, súd prvej inštancie dospel k záveru, že matka vo svojom návrhu neuviedla také skutočnosti, ktoré by osvedčovali naliehavosť úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej neodkladným opatrením. V súčasnosti je maloletá v starostlivosti matky, túto starostlivosť nikto nenarušuje. Otec sa po odšťahovaní matky s maloletou zo spoločnej domácnosti nedomáha vykonávania starostlivosti o maloletú, zo zvukového záznamu z pojednávania dňa 7.2.2018 vyplýva len toľko, že sa zrejme

bude domáhať úpravy styku s maloletou neodkladným opatrením. Nespochybňoval však súčasný stav starostlivosti realizovaný matkou, ale tento stav akceptuje a zároveň matka ani nevyjadrila obavu, že by otec chcel prevziať maloletú do svojej starostlivosti. Za tejto situácie je potom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v časti dočasného zverenia maloletej do starostlivosti matky nedôvodný, nakoľko maloletá sa v starostlivosti matky už nachádza a tejto nikto nebráni.

4. Matka sa ďalej domáhala určenia výživného zo strany otca vo výške 200,- Eur mesačne. Matka však návrh v tejto časti vôbec ničím neosvedčila. Súd tak nemal z ničoho za osvedčené, že výživa maloletej nie je zabezpečená, resp. že je ohrozená, a je daná naliehavosť, aby bola situácia riešená práve neodkladným opatrením. Z výsledku elektronickej lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že matka je zamestnaná v spoločnosti Y., s.r.o. s priemerným hrubým mesačným príjmom vo výške cca 1.050,- Eur. Príjem matky je možné považovať za dostatočný, aby z neho bolo možné zabezpečiť výživu maloletej. Matka odišla s maloletou z domácnosti, v ktorej žili spolu s otcom, pričom v tom čase aj otec zabezpečoval starostlivosť o maloletú, podieľal sa na jej výžive. Matka ani netvrdila, že by otca žiadala zasielať na maloletú výživné, a teda nie je zrejmé, či otec mal šancu po odchode matky s maloletou prispievať na výživu maloletej. Matka ani netvrdila, ani ničím neosvedčila, že je daná naliehavosť pre vydanie neodkladného opatrenia, ktorým by bola otcovi uložená povinnosť platiť výživné na maloletú, keď neosvedčila (a nakoniec ani netvrdila), že výživa maloletej je ohrozená. Z uvedeného dôvodu súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia aj v tejto časti zamietol. Keďže matka podala zároveň aj návrh vo veci samej a maloletá sa nachádza v jej starostlivosti, ak otec nebude na maloletú prispievať výživným dobrovoľne, bude to mať negatívny vplyv na výšku jeho nedoplatku na výživnom, keďže matka žiada určiť výživné od podania návrhu.

5. Návrh matky na zákaz styku otca s maloletým dieťaťom podľa prvoinštančného súdu tiež nie je dôvodný, nie sú naň splnené zákonné predpoklady. Matkou uvádzané dôvody, nie sú samé o sebe, ani v ich spojení, takými dôvodmi, aby bez ďalšieho dokazovania bolo možné považovať za nevyhnutné zabezpečiť, aby sa otec s maloletou nedostali do kontaktu. Okrem toho, z matkou uvádzaných tvrdení by bolo možné považovať za osvedčené len to, že otec spal s maloletou a jej kamarátkou v jednej posteli, a že sa pozrel maloletej pri kúpaní na obnažený rozkrok. Ostatné tvrdenia matky otec, vychádzajúc zo zvukového záznamu, poprel, a preto sú sporné. Matka požadovala zákaz styku najmä z dôvodu, že všetci žili v jednej domácnosti, a že otec mal na maloletú robiť nátlak, aby s ním spala v jednej posteli. Uvedené však už neplatí, nakoľko matka sa s maloletou odsťahovala na neznáme miesto, a teda prespávanie maloletej v jednej domácnosti s otcom je už nereálne. Zároveň zo zvukového záznamu a z podaní otca v rozvodovom konaní vyplýva, že otec ani nevie, kde maloletá je. Návrh matky na zákaz styku otca s maloletou sa preto aj v tomto smere javí ako neopodstatnený.

6. Zároveň prvoinštančný súd zdôraznil, že rozhodnutím o zákaze styku otca s maloletou (bez potrebného dokazovania) by reálne hrozilo, že by bol kontakt otca s maloletou prerušený a mohli by sa ochladiť citové väzby, čo by malo vážny následok vo vzťahu otca s dieťaťom v neskoršom čase. Podľa čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, je potrebné rešpektovať právo dieťaťa, ktoré je oddelené od jedného alebo oboch rodičov, udržiavať pravidelne osobný kontakt s oboma rodičmi okrem prípadov, ak by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa. Súd má za to, že nie je v záujme maloletého dieťaťa, aby došlo k zákazu styku, a preto návrh matky na zákaz styku otca s maloletou neodkladným opatrením zamietol. Po právoplatnosti tohto uznesenia bude nariadené pojednávanie a vykonané dokazovanie, ktorého predmetom bude posúdenie, aká úprava rodičovských práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu manželstva bude v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

7. Proti tomuto uzneseniu, výlučne v časti zamietnutia návrh na dočasné zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky a na uloženie otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej, podala prostredníctvom svojej advokátky odvolanie matka maloletej (zamietnutie návrhu na zákaz styku otca s maloletou matka odvolaním nenapadla, v odvolaní podala návrh na úpravu styku otca s maloletou, o ktorej dočasnej úprave styku sa ale už v čase podania tohto odvolania začalo konanie na základe návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia - pozn. odvolacieho súdu), ktoré oprela o odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Ako prvé namietala, že nesúhlasí s napadnutým uznesením, keď má za to, že skutočnosti, ktoré uviedla vo svojom návrhu dostatočne osvedčujú naliehavosť úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej neodkladným opatrením. Napadnuté uznesenie vyznieva tak, že súd nemal snahu v prvom rade chrániť maloletú, naopak, úvahy súdu smerujú k tomu, ako neodkladné opatrenie nenariadiť. Medzičasom sa však dokonca ešte situácia zmenila v tom, že sa vzájomné vzťahy

vyostri a otec sa ešte nástojčivejšie domáha maloletej, čím potom nie je pravda, že otec sa nedomáha starostlivosti o maloletú. Maloletá je žiačkou tretieho ročníka základnej školy, chodí do školskej družiny, z čoho vyplýva, že počas voľného času, kedy s ňou nie je, nemôže zabrániť tomu, pokiaľ nebude mať maloletú súdnym rozhodnutím zverenú do svojej starostlivosti, aby maloletú prevzal v škole otec a ten ju kamkoľvek vzal a trávil s ňou sám voľný čas a to aj napriek tomu, že je toho času prítomnosť maloletej s otcom samým vylúčená, keďže je tu predpoklad, že by mohla byť jej integrita a zdravý psychický a fyzický vývoj ohrozený. Medzičasom podala návrh aj na uloženie povinnosti otcovi dočasne nevstupovať do ich spoločného bytu, pričom Okresný súd Trnava jej návrhu vyhovel s názorom o osvedčení práva majúceho chrániť za pomoci neodkladného opatrenia i samotnú maloletú. Vlastnícke právo otca bolo uvedeným neodkladným opatrením obmedzené, keďže svojím konaním ohrozuje maloletú, ale súd v predmetnej veci nezhladá dôvody dočasného zverenia maloletej do jej starostlivosti. Sama opakovane vyjadrila, že by súhlasila s tým, aby sa otec s maloletou stretol, avšak výlučne len za jej prítomnosti, nakoľko otec svojím konaním maloletú ohrozuje. Maloletá bola vypočutá dňa 14.2.2018 v inej právnej veci súdom, pričom po výsluchu otec prejavil záujem stretnúť sa s ňou, čo aj ona umožnila, keď spoločne, ale aj za jej prítomnosti boli v cukrárni a následne v obchode Dráčik. Sama nechce v žiadnom prípade otcovi brániť v styku s maloletou, avšak jej bolo výslovne procesným opatrovníkom ako aj jej (matky) psychiatrickou MUDr. W. O. zakázané, aby maloletá trávila s otcom čas sama a preto ďalej netrvá na zákaze styku otca s maloletou, ale navrhuje, aby styk bol upravený na každý párný víkend v mesiaci v sobotu od 15.00 hod. do 17.00 hod. a v nedeľu od 14.00 hod. do 16.00 hod., avšak len v jej prítomnosti. Súd vôbec nevzal do úvahy ani čestné vyhlásenie E. P. P., ako aj priznanie otca, že skutočne spal s maloletými v jednej manželskej posteli, ako ani to, že sledoval rozkrok maloletej.

8. Ako ďalšie odvolateľka namietala, že otec jej toho času žiadne výživné na maloletú neplatí a je absurdné, aby súd skúmal iba jej príjem a príjem otca nie, pričom tento je dvojnásobný proti jej príjmu a následne konštatoval, že jej príjem je dostatočný na to, aby z neho bolo možné zabezpečiť výživu maloletej a teda, že otec ani dočasne nemá povinnosť maloletú vyživovať. Uvedený postup súdu hodnotí ako v rozpore so záujmom maloletej. K veci dopĺňa ešte ďalšie skutkové okolnosti v zmysle ktorých má dojem, že maloletá má pred otcom neprimeraný rešpekt a nechce povedať, ako to skutočne bolo a čo sa stalo v jej prítomnosti (navyše určitým deviáciám by maloletá ani vzhľadom k jej veku nerozumela a tieto by logicky ani nemala možnosť zreprodukovať), tak na maloletú nenaliehala a pýtala sa susedy pani O., ktorá býva na tom istom poschodí ako to vníma ona, pretože sa s ich rodinou stýkajú od narodenia, majú vzájomne veľmi blízky, korektný pekný vzťah, pravidelne sa aj spolu s otcom navštevovali a to do doby, kým sa otec s nimi na chate nepohádal. Pani O. povedala, že si všimla, že maloletá sa v prítomnosti otca stráni ich pozdraviť, len jemne rukou nenápadne zamáva, je smutná a z maloletej pocit, že je výslovne vystresovaná. Sám otec jej uviedol, že si neželá, aby maloletá cez týždeň k týmto susedom chodila. V tejto súvislosti sa cez Vianoce aj povadili a to až tak, že ju otec vyzval, že môže odísť ak sa jej nepáči, pričom sama maloletá prejavila želanie, aby neodchádzala, pretože nechce byť s otcom cez Vianoce sama. Taktiež maloletá pokiaľ chcela hrať spoločenskú hru pre dve osoby, pýtala si od otca povolenie, z čoho dedukuje, že má pred ním strach. Napokon matka poukázala i na tú skutočnosť, že otec nielenže neplatí na výživu maloletej, naopak v rozpore s jej záujmami vybral zo spoločného účtu 6.000,- Eur, ktoré tvorili úspory pre maloletú. Odvolaciemu súdu preto navrhuje ponechať maloletú dočasne v jej starostlivosti a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej a zaviazat' otca k povinnosti platiť výživné na maloletú v nevyhnutnej miere vo výške 200,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci k jej rukám.

9. Otec, ani procesný opatrovník odvolací návrh nepodali, k doručenému odvolaniu matky maloletej sa písomne prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril otec, v ktorom vyjadrení poukázal na to, že s názormi súdu, ktoré súd viedli k zamietnutiu návrhu matky sa stotožňuje, medzičasom podal sám návrh na neodkladné opatrenie, ktorým sa domáhal úpravy styku po tom, ako matka svojvoľne a z jeho pohľadu bezdôvodne a bez vysvetlenia opustila spoločnú domácnosť, o čom sa dozvedel až po návrate z predĺženého víkendu dňa 4.2.2018. Súd jeho návrhu na úpravu styku s maloletou sčasti vyhovel a tento upravil, toho času je jeho styk s maloletou upravený, napriek tomu, že súd nerozhodol o striedavej osobnej starostlivosti tak, ako požadoval, nepodal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, nakoľko má záujem na stabilizácii situácie a chce vytvoriť priestor na kľudné riešenie rodinných záležitostí. To, že súd návrh matky zamietol znamená, že z jej strany sú podávané lživé a prekrútené informácie, sám prikladá vysvetlenie k jednotlivým obvineniam matky, ktoré boli doručené aj procesnému opatrovníkovi aj polícii. Matka ho vykresľuje ako nemravnú a odsúdeniahodnú osobu, ktorá sa silou mocou domáha trávenia noci s maloletou. Takéto úvahy a obvinenia matky sú absurdné, čím sa dostal do situácie,

kedy akýkoľvek úkon, ktorý vykoná, je v očiach matky automaticky vystavený riziku prekrútenia. Pokiaľ prejavuje záujem o stretnutia s maloletou a trávenia víkendů s ňou, je tu riziko, že to bude matkou interpretované tak, že úpenlivo trvá na tom, aby s ním bola maloletá aj počas noci, na druhej strane, ak by záujem o maloletú neprejavil, bolo by to matkou prezentované tak, že o ňu záujem nemá. Pritom sa úplne prirodzeným spôsobom požaduje, aby bol rešpektovaný ako rodič a ako taký má právo tráviť so svojou dcérou čas bez toho, aby bola matka ako dozor týchto stretnutí prítomná. Pokiaľ matka sa odvoláva na rozhodnutie súdu v konaní, ktorým mu bolo neodkladným opatrením dočasne zakázané vstupovať do bytu, zdôrazňuje, že proti tomuto uzneseniu podal odvolanie, keď matka dosiahla vydanie tohto neodkladného opatrenia úmyselným zavádzaním súdu tým, že neuviedla úplný skutkový stav a vyfabulovala naliehavý právny záujem. Matka na jednej strane tvrdí, že nechce brániť mu v styku, na druhej strane sa dožaduje úplného zákazu. Týmto matka ukazuje rozpornosť a úprimnosť svojich tvrdení a na tom nemení nič, ani tá skutočnosť, že aktuálne pripúšťa jeho stretávanie sa s maloletou za jej prítomnosti. Sám však považuje stretávanie sa s maloletou za prítomnosti matky za kontraproduktívne pre jeho vzťah s maloletou a zároveň aj pre samotnú maloletú, ktorá je tak svedkom osočovania otca zo strany matky. Zo samotného výsluchu maloletej, o ktorého obsahu sa sprostredkovane dozvedel z rozhodnutia súdu uvedeného ako dôkaz č. 1, vyplýva, že maloletá nemá problém sa s ním stretávať a ich vzťah je na veľmi dobrej úrovni. Toho času sa už s maloletou stretol dvakrát, maloletá bola spokojná a šťastná, že je s ním, dokonca so súhlasom matky došlo aj k predĺženiu ich stretnutia. Matka sa tiež odvoláva na odporúčania psychologičky alebo kolízneho opatrovníka, žiadne stanoviská zatiaľ neboli matkou predložené. Okolnosti vychádzajú len na základe jej jednostranných tvrdení. Do okamihu dobrovoľného a vopred nekonzultovaného rozhodnutia matky opustiť spoločnú domácnosť sa on na chode spoločnej domácnosti podieľal ako osobnou starostlivosťou, tak aj finančne. Byť, v ktorom bývali je v podielovom spoluvlastníctve, napriek tomu výdavky spojené s bytom platil v jednej polovici i keď je podielovým spoluvlastníkom len jednej tretiny. Rovnako realizoval nákupy do domácnosti, primerane sa o domácnosť staral prácami a v neposlednom rade i o maloletú. V tomto pokračuje aj naďalej s tým, že prispieva nielen na nákup jej oblečenia, ale aj platbami do školy, či jej záujmovými aktivitami. Maloletá žiadne osobitné výdavky nemá a matka neosvedčila naliehavý právny záujem na tom, aby neodkladným opatrením bolo rozhodnuté o výživnom. Matka taktiež zavádza súd keď tvrdí, že on koná v rozpore so záujmami maloletej, keď zo sporiaceho účtu vybral sumu 6.000,- Eur. Túto sumu vybral, pretože ide o peniaze jeho z titulu dedičstva po svojom otcovi. Zvyšnú časť na sporiacom účte nechal. Ďalej otec tiež sponchybnil vyjadrenia matky ohľadne trávenia vianočných sviatkov. Odvolací súd preto žiada, aby odvolanie matky proti uzneseniu, ktorým bol jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, zamietol a napadnuté uznesenie potvrdil ako správne.

10. Matka k doručenému vyjadreniu otca k jej odvolaniu písomne, prostredníctvom právnej zástupkyne uviedla, že zásadne s tvrdeniami otca nesúhlasí, považuje ich za účelové a bez ich preukázania. V konečnom dôsledku k týmto tvrdeniam ako i k ostatným vyjadreniam otca nachádzajúcich sa v spise sa už vyjadrila okrem skutočností, ktoré nastali medzičasom a tieto považuje za nové. Popiera, že by neuviedla úplný skutkový stav, čím mala vyfabulovať naliehavý právny záujem. Súdu oznámila a ozrejmla všetky skutočnosti jej v tom čase známe. Ani fotografie predkladané otcom, z ktorých sa nedá vydedukovať kedy boli vyhotovené a v akej situácii nedokazujú to, že by bol vzťah otca s maloletou na veľmi dobrej úrovni. Preukazujú iba to, že maloletá sa v danej situácii tešila pravdepodobne tomu, že bola na mieste, kde sa mohla hrať, zabávať. Čo sa týka dobrovoľne plateného výživného zo strany otca, tu je nutné poznamenať, že pokiaľ aj otec tvrdí, že začal platiť výživné vo výške 50,- Eur mesačne, tento až do mesiaca marec 2018 jej žiadnou sumou na výživu maloletej neprispieval a to aj napriek tomu, že starostlivosť o maloletú realizovala ona. Potvrzuje, že otec uhradil maloletej obedy v školskej jedálni a družinu a poukázal jej výživné 50,- Eur, výlučne v mesiaci marec 2018, avšak je zrejme, že týmto nepokryl mesačné výdavky maloletej v nevyhnutnej miere prináležiace jeho príjmu. Tiež je tu nutné zdôrazniť, že otec poberá a to napriek tomu, že maloletú v starostlivosti nemá, rodinné prídavky a daňový bonus v celkovej výške mesačne 45,- Eur, t.j. pokiaľ poslal výživné 50,- Eur, z toho on sám prispel na výživu maloletej iba sumou 5,- Eur, keďže 45,- Eur prináležia aj tak jej, keďže má maloletú v starostlivosti (prídavky a daňový bonus). Otec dobrovoľne uhradil stravné v škole a v družine, čo predstavuje maximálne sumu 40,- Eur, teda celkovo prispel na výživu maloletej sumou maximálne 50,- Eur. Výživné v nevyhnutnej miere považuje navrhované výživné vo výške 200,- Eur mesačne, keďže maloletá má právo podieľať sa na životnej úrovni otca, ktorého príjem je približne dvojnásobný ako jej. Pokiaľ ide o realizovanie styku otca s maloletou, otec má maloletú aj nad rozsah určený ostatným neodkladným opatrením súdu, avšak to len preto, že bola postavená pre hotovú vec, že s maloletou príde neskôr a nemala možnosť reagovať inak, než súhlasiť (napríklad keď bol otec v aquaparku, nemal

možnosť maloletú priviesť skôr, keďže mala mokré vlasy a podobne). Doposiaľ sa zrealizovali dva styky aj počas víkendov, avšak oba styky podľa nej boli zrealizované veľmi nevhodne, keďže maloletá bola svedkom nedorozumení medzi otcom a jeho matkou a ďalší víkend trávila maloletá s otcom u pani Z., zrejme ide o priateľku otca, pre maloletú sa jedná o cudziu osobu, s ktorou spala v jednej posteli, čo vzhľadom k celej situácii a vzťahom účastníkov konania, ktorí prechádzajú rozvratom manželstva a jeho rozvodom, ako aj s ohľadom na duševný stav maloletej považuje za nevhodné.

11. Procesný opatrovník k odvolaniu matky a k vyjadreniu otca k nemu písomne zhrnul, že v súčasnej dobe prebieha na Okresnom súde v Trnave konanie (č. 39 následne 33/P/2/2017) o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, v ktorom je nariadené znalecké dokazovanie. Poukazuje na fakt, že na vykonanom výsluchu maloletej dňa 14.2.2018 na Okresnom súde v Trnave, č.k. (39)33P/2/2017 o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností, maloletá Z. pôsobila pokojne, kľudne, bez viditeľných obáv z rozhovoru, ochotne odpovedala na otázky. O otcovi rozprávala s úsmevom, rada s ním trávi čas, chce sa s ním stretávať. Vedela prejavíť svoj názor bez strachu z otca. Tento výsluch sa konal až po údajnom incidente, po ktorom matka podala trestné oznámenie pre podozrenie z neprimeraného správania otca k maloletej zo dňa 18.1.2018. Predmetná trestná vec nebola doposiaľ právoplatne skončená. Až na základe záverov znaleckého dokazovania a výsledku trestného konania sa dá zaujať kompetentné stanovisko vo veci samej.

12. Matka posledným podaním prostredníctvom právneho zástupcu zajala stanovisko k tvrdeniam otca, ktorým sa zásadne ohradila voči jeho obvineniam, že prekrúca všetky skutočnosti a ľživo otca obviňuje, pričom sú to práve jej tvrdenie, ktoré jediné sú pravdivé. Poukázala na to, že po preverení situácie na ÚPSVaR Trnava dňa 24.4.2018 má otec naďalej nahlásené poberanie prídavkov, napriek tomu, že prezentuje svoju ochotu a vôľu, aby prídavky a daňový bonus poberala ona, avšak nesvedčia tomu žiadne otcove skutky. Zároveň zdokladovala ďalšie výdavky maloletej.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP v spojení s § 62 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. CMP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti o osobnej starostlivosti a o výživnom bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je v časti o výživnom dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia (§ 388 CSP) a pokiaľ ide o napadnutú časť o osobnej starostlivosti o maloletú, tu vzišla potreba uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a konanie o nariadenie predbežného opatrenia v tejto časti zastaviť.

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty odvolateľky v napadnutej časti uznesenia predostreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce neodkladným opatrením v zmysle návrhu matky zveriť maloletú do jej osobnej starostlivosti a určiť výživné povinného otca k maloletej Z. a to vo výške, zodpovedajúcej nielen dotknutým zákonným ustanoveniam, ale i princípom primeranosti a spravodlivosti.

15. Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

16. V zmysle § 161 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť („ďalej len procesné podmienky“). (ods. 1) Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. (ods. 2)

17. Prekážka veci rozsúdenej (rei iudicatae) svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a jej existencia, resp. zistenie, v ktoromkoľvek štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa

týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený, teda ak vyplýva z rovnakého skutku.

18. Predmetom daného konania je úprava výkonu rodičovských práv a povinností, v rámci ktorého matka maloletej návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žiadala maloletú Z. zveriť do svojej osobnej starostlivosti, ktorý návrh matky súd napadnutým uznesením zamietol. Medzičasom podal v predmetnej právnej veci návrh na nariadenie neodkladného opatrenia tiež otec, ktorým návrhom sa rovnako domáhal dočasnej úpravy starostlivosti o maloletú, konkrétne jej zverením do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, o ktorom návrhu prvoinštančný súd právoplatne rozhodol uznesením č.k. 11P/10/2018-79 zo dňa 19.2.2018 tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloletú Z. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach, rozhodnutie v predmetnom výroku nadobudlo právoplatnosť dňa 8.3.2018.

19. Niet pritom dôvodu, prečo by sa vyššie citované ustanovenia (§ 230 a § 161 CSP) a v nich uvedené zásady nemali uplatniť i v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Totožnosť osôb teda účastníkov konania v danom prípade je nesporná a rovnako je daná i totožnosť predmetu konania, keďže novým návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa i otec domáhal dočasnej úpravy osobnej starostlivosti o maloletú, o ktorej súd právoplatne rozhodol, i keď nie podľa jeho požiadavky, teda nenariadil dočasnú osobnú striedavú starostlivosť o maloletú, ale maloletú v súlade s návrhom matky, o ktorom súd rozhodol napadnutým uznesením (i keď mu nevyhovelo) tu už zveril do jej osobnej starostlivosti, ktoré rozhodnutie tak zakladá prekážku rozhodutej veci. Tu je potrebné zdôrazniť i to, že súd v rámci rozhodovania o oboch návrhoch, ako matky, tak i otca vychádzal z tých istých skutkových okolností, len pri následnom rozhodovaní o návrhu otca už disponoval aj s novými informáciami, z čoho vyplýva, s poukazom aj na § 329 ods. 3 CSP, ako i na stanovisko občianskoprávneho kolégia NS SR zo dňa 16.5.2011 (použiteľného i na danú vec) v zmysle právnej vety ktorého: pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia prekážku veci právoplatne rozsúdenej (§ 159 ods. 3 v spojení s § 167 ods. 1 OSP), že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 11P/10/2018-79 zo dňa 19.2.2018, ktorým súd neodkladným opatrením zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky, keď po jemu predchádzajúcom rozhodnutí o zamietnutí návrhu matky, ktorým žiadala o zverenie maloletej do osobnej starostlivosti nedošlo k zmene skutkových okolností, vytvára prekážku právoplatne rozsúdenej veci.

20. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie v časti zamietnutia návrhu matky na dočasné zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti s použitím § 389 ods. 1 písm. a) v spojení s § 391 CSP a 161 CSP zrušil a konanie o tomto návrhu zastavil.

21. V zmysle § 324 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (ods. 1). Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd (ods. 2). Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (ods. 3).

22. V zmysle § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V ods. 2 pod písm. a) až h) zákon demonštratívne vymenúva možné obsahy neodkladných opatrení. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia za podmienok ustanovených osobitným predpisom môže súd nariadiť kontrolu dodržiavania neodkladným opatrením nariadenej povinnosti technickými prostriedkami.

23. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

24. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327 (teda neodmietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahujúci predpísané náležitosti, príp. ako nezrozumiteľný alebo neurčitý), nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Podľa ods. 2 o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu. Podľa ods. 3 uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je súd povinný písomne vyhotoviť a odoslať.

25. V zmysle § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylučenia a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa ods. 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

26. V zmysle § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas. Podľa ods. 2 ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

27. V zmysle § 331 ods. 1 CSP návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným účastníkom až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí, ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené. Podľa ods. 2 uznesenie o neodkladnom opatrení súd odošle najneskôr do troch dní od jeho vyhotovenia.

28. Podľa § 332 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

29. Podľa § 333 CSP neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené a podľa § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

30. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

31. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

32. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

33. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí...

34. Nariadenie neodkladného opatrenia v každom prípade v zmysle cit. § 325 ods. 1 CSP vyžaduje splnenie podmienky, že je daná potreba bezodkladne upraviť pomery (alebo danosť obavy, že exekúcia bude ohrozená). Odvolací súd na rozdiel od súdu prvoinštančného je toho názoru, že v danom prípade je daná potreba bezodkladne upraviť pomery v podobe uloženia povinnosti otcovi hrať výživné na maloletú Z. ktorá vyplýva zo skutočnosti, že podľa osvedčeného rodiča maloletej nežijú v spoločnej domácnosti od 7.2.2018 a otec na dieťa začal prispievať až od marca 2018 sumou 50,- Eur mesačne. Podľa otca tento navyše znáša výdavky maloletej za navštevovanie školskej družiny, výdavky za jej obedy, za krúžky maloletej a tiež maloletej kupuje aj oblečenie. Matka potvrdila, že otec okrem sumy 50,- Eur výživného uhradil maloletej aj obedy v školskej jedálni a platí družinu, týmto však nie sú pokryté ostatné výdavky maloletej, ktoré hradí už len ona. Navyše otec je ten, ktorý poberá rodinné prídavky na maloletú a tiež daňový bonus na dieťa a tiež ten, ktorého príjem značne prevyšuje ten jej. Príjem otca je cca 1.600,- Eur mesačne v čistom a jej príjem je cca 800,- Eur. Otec maloletej tieto tvrdenia matky nepoprel.

35. Vzhľadom na všeobecne osvedčené potreby každého dieťaťa vo veku maloletej, s ohľadom na osvedčený príjem matky 798,- Eur mesačne v čistom a príjem otca 1.598,- Eur (potvrdenia zamestnávateľov o príjme č.l. 6 a 7 spisu), s prihliadnutím na nevyhnutné výdavky maloletej, ku ktorým prináležia aj náklady na bývanie, náklady na ostatnú stravu (okrem stravy v školskej jedálni), ošatenie, hygienické potreby, výživové doplnky, krúžky, školské potreby a pod. (inak matkou dokladované), je v záujme maloletej, aby sa na týchto nákladoch predbežne a dočasne podieľal i otec, ktorého príjem je raz tak vyšší ako príjem matky. Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom prvoinštančného súdu, podľa

ktorého príjem matky je možné považovať za dostatočný, aby z neho bolo možné zabezpečiť výživu maloletej do času rozhodnutia vo veci samej. Podľa odvolacieho súdu naopak bola splnená podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia uložením otcovi povinnosti prispievať výživným na maloletú, keďže v najlepšom záujme maloletej je bezodkladne upraviť tieto pomery a zaistiť jej tak finančnú istotu a riadne uspokojovanie jej životných potrieb do budúcnosti. Bez povšimnutia pritom nemohlo zostať ani to, že je to práve otec, ktorý poberá rodinné prídavky na maloletú, i keď ju nemá v osobnej starostlivosti, ktorá dávka patrí maloletému dieťaťu, ktoré je aktuálne v osobnej starostlivosti matky, čo je potrebné za súčinnosti oboch rodičov napraviť.

36. Vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom upravuje Zákon o rodine č. 36/2005 Z.z. Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti pritom súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

37. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

38. V zmysle § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

39. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že povinný otec má vyživovaciu povinnosť voči maloletej Z., ktorá navštevuje 3. ročník základnej školy, teda nie je schopná sama sa živiť.

40. Nadväzne ďalšou otázkou, ktorú bolo potrebné zodpovedať, bolo aká výška výživného pre maloletú je primeraná. V zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku (§ 366 CMP) neodkladným opatrením súd môže nariadiť platiť len výživné v nevyhnutnej miere. Z tohto ustanovenia vyplýva, že výživné určené neodkladným opatrením nemôže plne zodpovedať vyššie citovaným ustanoveniam Zákona o rodine, najmä § 75 ods. 1, schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a odôvodneným potrebám oprávneného, ale musí zodpovedať v čase rozhodovania o nariadení predbežného opatrenia, i vzhľadom na neúplné výsledky dokazovania, resp. iba osvedčenie rozhodujúcich skutočností, výživnému v nevyhnutne potrebnom rozsahu. Za výživné v nevyhnutnej miere pritom nie je možné automaticky a paušálne považovať minimálne výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona (aktuálne 27,13, Eur). Pri posudzovaní výšky výživného, ktoré má byť uložené povinnému platiť pri nariadení neodkladného opatrenia je vždy nevyhnutné zohľadniť konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu rozhodujúce pre určenie výšky výživného.

41. V konaní bolo dosiaľ osvedčené, že maloletá má zvýšené náklady na výživu nielen z dôvodu, že navštevuje plne hrazené krúžky, ale tiež preto, že v období, keď žila v spoločnej domácnosti s oboma rodičmi do februára 2018, zdieľala ich životnú úroveň, ktorá pri príjme otca v priemere 1.598,- Eur mesačne v čistom umožňovala uspokojovanie i tých potrieb rodiny, ktoré presahujú tie základné, čomu potom zodpovedal i jej životný štandard (napr. časté výlety, návštevy múzeí, i ďalších hrazených voľno časových aktivít - výpoveď maloletej, ako aj ich prezentovanie otcovi). Pokiaľ rodičia maloletej ukončili spolužitie, za nezmenených okolností v príjmoch rodičov, nie je dôvod a bolo by v rozpore so záujmami dieťaťa, aby došlo k razantnému poklesu dosiaľ ním zdieľanej životnej úrovne, ktorú matka výlučne len zo svojho príjmu nezabezpečí a to ani vtedy keď otec v rámci stretávania sa s maloletou túto zoberie na výlety, do kina a pod. Matka pritom vo svojom poslednom podaní vyčíslila mesačné náklady na maloletú, ktoré odvolací súd zohľadnil pri predmetnom rozhodovaní (podiel na nákladoch na

bývaní, náklady na stravu, kozmetiku, lieky, oblečenie, záujmy, krúžky, školské potreby), keď odvolací súd je toho názoru, že osvedčeným individuálnym okolnostiam daného prípadu, zodpovedá výživné od otca v nevyhnutnej miere pre maloletú vo výške 100,- Eur mesačne, ako ho aj určil preskúmaným neodkladným opatrením, s tým že aj rodinné prídavky na maloletú majú vykrývať jej výdavky, preto pokiaľ ich i naďalej poberá práve otec, mal by prídavky matke odovzdávať, avšak zaviazat' otca na ich odovzdanie matke cez určené výživné možné nie je, keďže ide o samostatný nárok, ktorý je adresný pre štát, ako povinný subjekt. Súd pri určení výživného zohľadňoval aj príjem matky, ktorý je priemerne 798,- Eur mesačne, a i keď tento výrazne nedosahuje príjem otca, i matka z neho musí na výživu maloletej prispievať (t.j. finančne), zohľadňujúc pri tom i jej osobnú starostlivosťou o maloletú. Výživné v sume 200,- Eur mesačne navrhované matkou, vzhľadom na dočasný charakter výživného v predmetnom konaní a zároveň možnosť priznať v tomto konaní len výživné v nevyhnutnej miere, je vzhľadom na deklarované a osvedčené potreby maloletej vysoké, naopak výživné 50,- Eur mesačne, ktoré otec začal poukazovať matke, by vzhľadom na osvedčené nepostačovalo ani na pokrytie mesačných výdavkov na stravu maloletej, bolo teda neprimerane nízke a podhodnotené.

42. I keď sa javí ako osvedčené, že počas víkendov, kedy sa otec stretáva s maloletou jej poskytuje starostlivosť on, kedy hradí aj jej náklady (bez bližších podrobností), tiež jej platí školskú družinu a stravné v škole, zohľadnenie tejto skutočnosti nemôže podstatným spôsobom ovplyvniť stanovené výživné v nevyhnutnej miere, ktoré pokrýva základné potreby dieťaťa v prevažnom období a to tiež s prihliadnutím na aktuálny pravidelný príjem otca. Je pritom dôvodné predpokladať, že výživné otca k maloletej konečným rozhodnutím súdu vo veci samej, ktoré bude na rozdiel od neodkladného opatrenia plne zohľadňovať odôvodnené potreby maloletej, ako i možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov, s prihliadnutím najmä na značne vyšší príjem otca v porovnaní s príjmom matky, bude určené v podstatne vyššom rozsahu, pričom nedoplatok na zročnom výživnom otca bude o to nižší, o čo vyššie výživné bude hradieť na základe neodkladného opatrenia.

43. K námietke matky, že otec si prisvojil rodinné úspory vo výške 6.000,- Eur, odvolací súd poukazuje na to, že majetkové vyporiadanie rodičov maloletej po rozvoде, prípadné iné usporiadanie majetkových pomerov rodiny bude predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, resp. i prípadného iného vyporiadania a nemá vplyv na určenie výšky výživného na maloleté dieťa, osobitne pri neodkladnom opatrení.

44. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu bolo potom dôvodným, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietnutia návrhu na určenie výživného otcovi, s použitím § 388 CSP zmenil.

45. K zániku resp. zrušeniu nariadeného neodkladného opatrenia potom dôjde v zmysle ust. § 333 až 339 CSP.

46. Vzhľadom na to, že sa jedná o konanie o neodkladnom opatrení, ktoré nie je neodkladným opatrením vo veci samej, rozhodne o nároku na náhradu a o výške trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia, včítane trov tohto odvolacieho konania, zmysle § 58 CMP, súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa predmetné konanie bude končiť, a to v rozhodnutí podľa § 334 alebo § 337 ods. 3 CSP, prípadne v konečnom rozhodnutí v konaní vo veci samej.

47. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).